

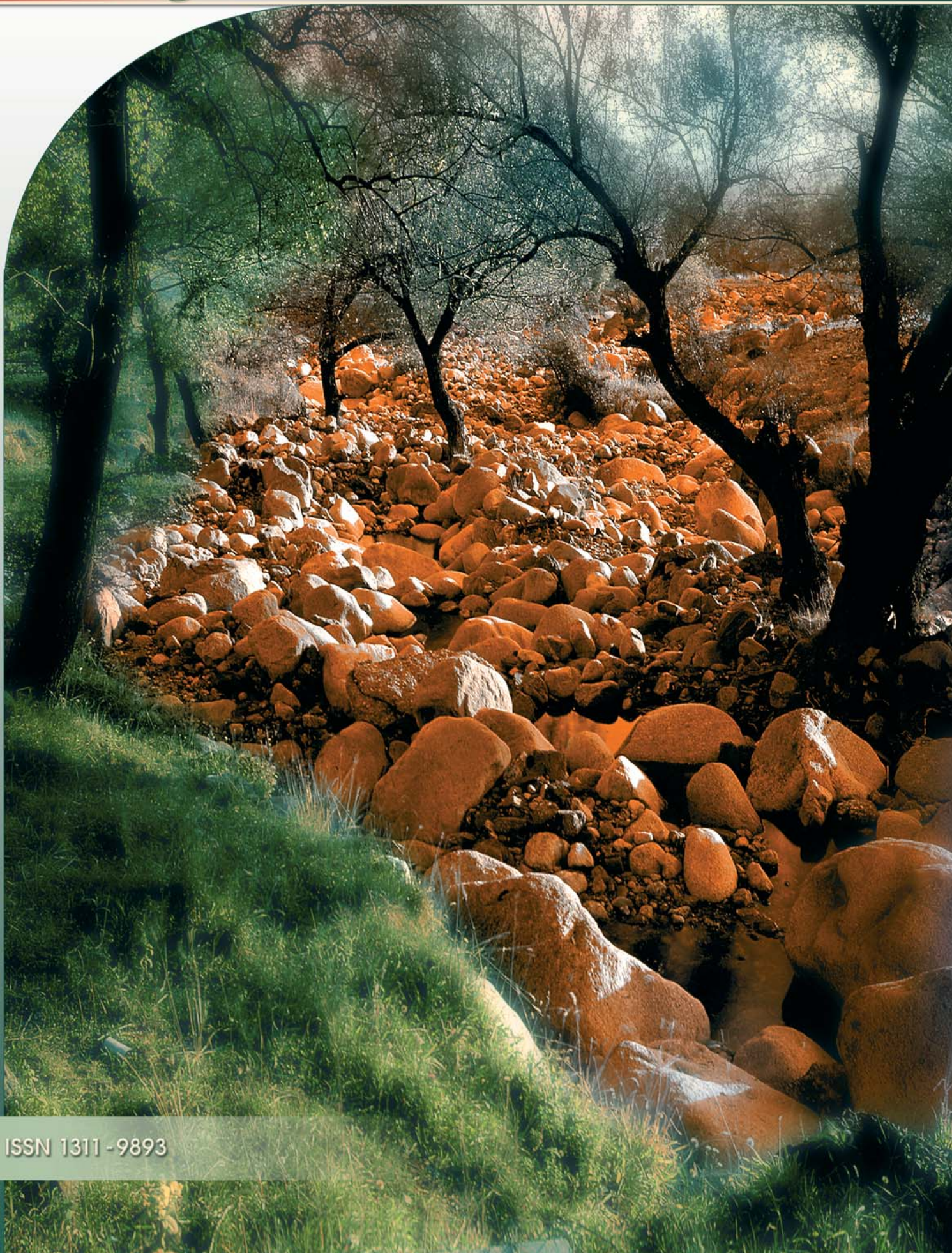
Възгария

Иван Вазов

Обичах те, когато бе робиня
и влачеше позорния хомот
и всеки зов към по-добър живот
над теб минаваше кат през пустиня

Обичам те и днес, кога забрави
задачи светли и уроци зли,
на жажди бесни, диви крамбани
да станеш поприще се ти остави;
когато в твоята почва семена
ужасни падат - за ужасна жътва,

и пъклен дух към лош те път упътва,
обезверена в всички знамена;
кога си жадна да чуиш водър зов
о майко бедна, майко безпакойна -
и повече от сявгаш си достойна
за плач, за порицанье и любов!

ISSN 1311 - 9893